

Goede Vrienden,

Terwijl Syrië uitbundig de eindejaarsfeesten viert, hoor of zie je deze dagen daarover in heel de main stream Atlantische pers niet één bericht. Steeds meer Arabische landen openen hun ambassade weer in Damascus. In de Golan protesteert de Syrische bevolking tegen de onwettige bezetting van de zionisten. In Qamishli manifesteren honderden vrouwen tegen de Turkse overheersing. In Hassaka is er een volksprotest tegen de Turkse aanwezigheid. In Manbij heeft Hert Oegert de Syrische vlag geheven ondanks het Amerikaanse protest. En in een video roept Sheikh Fayik Aayip Al-Deif, leider van de grote Aboe Jaber stam Bachar Al-Assad op om de Turken en de Amerikanen te verdrijven en Al Raqqa weer in te nemen. Hij voegt er aan toe: “Lang leve Syrië, lang leve zijn leger, lang leve zijn president Bachar Al-Assad en lang leve het Syrische volk”. Syrische vluchtelingen uit binnen- en buitenland blijven terugkeren en overal wordt gewerkt aan het herstel van het land. Er is nog veel miserie in Syrië en er zijn nog vele gevaren en moeilijkheden maar de hoop groeit met de dag dat het land dit jaar zijn soevereiniteit en territoriale integriteit helemaal zal kunnen herstellen en dat er vrede zal heersen in heel het land.

We vertellen over onze eindejaarsfeesten, over de heropname van Syrië in de Arabische Liga en geven een Nieuwjaar bezinning over de vraag “Waar is uw broeder?”

P. Daniel

XIV/1

Vrijdag 4 januari 2019

Nieuwe Jaar Vieringen

Vrijdagavond vierden we de verjaardag van moeder Agnes-Mariam, in feite enkele dagen te laat omdat het op de dag zelf, vlak voor Kerstmis, te druk was. Het was een ludiek gebeuren rond het thema van de Bijbelse figuur, de ezel. We hebben u vorige week hierover al een meditatie gestuurd. Met dit beeld had de overste van het karmelietessenklooster in Harissa (Libanon) haar destijds na 21 jaar laten gaan, om een nieuwe stichting te beginnen en zo dienstbaar te zijn voor de Heer Jezus. De kinderen hadden een sketch voorbereid en op het einde kwam warempel een ezel binnen stappen. Natuurlijk wilden velen en vooral de kinderen een rondje doen op de ezel. Om te beletten dat de ezel de kerstversiering in de refter zou opeten werd hij weer naar buiten gebracht.

In de byzantijnse liturgie worden de “onschuldige kinderen “ gevierd op zaterdag 29 december (en niet op 28 december). Daarom mocht de groep kinderen vandaag baas zijn. Ik kreeg alvast de toestemming om de eucharistie te vieren maar na de eucharistie was er niet de gebruikelijke tijd voor stille dankzegging. De kinderen hadden een soort bijbelquiz gemaakt voor twee groepen. De winnende groep kreeg een cadeau, de verliezende groep moest 's avonds een sketch opvoeren in de

refter, wat ook gebeurde. Het was zogenaamd een nieuwe stichting en in de kandidaten die zich aandienden werden de typische gedragingen van enkele zusters en fraters nagebootst. Voor 's avonds wensten de kinderen het verdere verloop van *The Lord of The Rings*.

Zondagmiddag kwam abouna Georges voor de byzantijnse viering. Terwijl de Latijnse liturgie de heilige Familie viert, gedenkt de byzantijnse liturgie vandaag bijzonder de hl. Jozef alsook de apostel Jakobus, de "broeder des Heren" en David, nl. de familiebanden met Jezus. Na de middag gaf een Duitse mevrouw een diavoorstelling met uitleg over het werk in het hart van India. Het is een mooi veelzijdig humanitair werk dat de levensstandaard van de armsten en de waardigheid van groot en klein bevordert. Deze mevrouw brengt de eindejaarsfeesten met ons door.

De laatste dag van het jaar hielden we met heel de gemeenschap een dag van stilte en retraite. In plaats van de gewone nachtaanbidding van donderdag op vrijdag hebben we op oudejaarsavond om 18.00 u plechtige vespers voorzien, gevolgd door de eucharistie en gezamenlijke aanbidding tot middernacht. Voor ontbijt en middagmaal kon ieder in stilte iets nemen. Na de vespers wilden velen het sacrament van de boete ontvangen en tot ieders verrassing kwam toen nog abouna Georges even meevieren zodat iedereen zonder uitzondering de kans had en ook nam het sacrament van de verzoening te ontvangen. En zo werd de eucharistie een zeer intens gebeuren. Daarna werd het Allerheiligste Sacrament uitgesteld in de crypte waar enige uren stille aanbidding werd gehouden. Tegen middernacht waren we er allen aanwezig, ook de kinderen die vooraf even geslapen hadden. Voor ieder was een kaartje voorzien met daarop een heilige die we dit jaar bijzonder vereren of leren kennen, een deugd die we bijzonder willen beoefenen en een persoon waarvoor we bijzonder willen bidden. Hierbij werd voor ieder afzonderlijk nog een Bijbeltekst gekozen en gelezen uit het O. én N.T. Er werd nog samen gebeden voor intenties. En zo was middernacht al ruim voorbij wanneer we de aanbidding afsloten en naar de refter togen. Daar namen we enkele versnaperingen (die we eerst samen nog hebben klaar gemaakt) terwijl er gedanst werd op ritmische kerstmuziek tot 2 uur. En zo zijn we als gemeenschap in het jaar 2019 gerold.

Op tweede nieuwjaarsdag hielden we op de middag een dienst in de kerk om 6 nieuwe "oblaten" op te nemen. Abou Georges met zijn vrouw Sylvie en hun twee volwassen kinderen. Hij komt uit Qâra, woonde na zijn huwelijk in Damascus en is na de dood van zijn moeder met heel zijn gezin bij ons komen wonen. Vanaf het begin was hij de belangrijkste hulp en steun van moeder Agnes-Mariam en de gemeenschap. Hij besefte geleidelijk dat hij met heel zijn gezin bij deze gemeenschap hoorde en heeft zich aldus ook totaal geëngageerd. Dit echtpaar zorgt o.m. voor onze vier centra van hulpverlening in Qâra én voor de veiligheid van de gemeenschap en het klooster. Omdat hij zulk een goede manager is, werd hij vanuit Damascus gevraagd om hoofd te willen zijn van de afdeling van de Rode Halve Maan van deze streek. Hij aanvaardde op voorwaarde dat hij het mocht doen als lid van deze gemeenschap. Verder werd ook Ibrahim "oblaat". Hij is ongehuwd, landbouwingenieur, verantwoordelijke voor het terrein en het uitbetalen van onze werklieden, doet onze inkopen en woont eveneens al jaren bij ons. Hij werkt nog

halftijds voor de staat. Abou Georges en Ibrahim (en anderen) hebben ook in de gevaarlijkste periode voor onze veiligheid gezorgd, dikwijls met gevaar voor eigen leven. Tenslotte werd een jonge Fransman, die al jaren bij ons verblijft om hier rust en evenwicht te zoeken, eveneens oblaat. Allen kregen het kruis van de gemeenschap. Aan de voorkant van het kruis staat boven aan een duif met zeven stralen als teken van de Hl. Geest en de zeven gaven. Daar onder de twaalf stenen voor het offeraltaar van Elia op de Karmel(1 Koningen 18, 20-40). Bovenop een kelk als teken dat Jezus het offer vervuld heeft. Er onder drie bogen, verwijzend naar het driemaal uitgegoten water over het offerdier en tenslotte verwijzend naar de Heilige Drieëenheid. De Arabische tekst aan de voorkant: “*de ijver voor uw huis verteert mij*” (psalm 69, 10). Wanneer Jezus de kooplieden uit de tempel jaagt (Johannes 2, 13-25), herinneren de apostelen zich dit vers uit de psalmen. Aan de achterkant van het kruis staat in het Arabisch: Orde van de eenheid van Antiochië. In Antiochië was Petrus 7 jaar bisschop vooraleer hij naar Rome trok. Vanuit Antiochië begon de apostel Paulus zijn missietochten. En Antiochië was de eerste (en voorlopig laatste?) plaats van de eenheid van de kerk in verscheidenheid, bestaande uit gelovigen uit het joodse volk en gelovigen uit de volken. Een oblaat is een leek die niet het gemeenschapsleven ten volle deelt maar wel de spiritualiteit en de zending van de gemeenschap op zijn plaats en met zijn mogelijkheden.

Syrië weer in de Arabische Liga?

Syrië werd al vrij vroeg (november 2011) onder westerse druk uit de Arabische Liga gestoten, wat onwettig was en tegen de statuten van de Liga inging. Inmiddels is de toestand grondig veranderd. Op 16 december 2018 heeft Omar al-Bashir, president van Soedan als eerste Arabische leider een officieel bezoek gebracht aan Damascus. Hij werd door president Bachar al-Assad ontvangen en beiden bespraken de mogelijkheden van bilaterale betrekkingen. Vorige week donderdag openden de Verenigde Arabische Emiraten in Damascus hun ambassade. Bahrein en Koeweit willen hetzelfde doen. Vluchten tussen Damascus en de golfstaten zullen hernomen worden. Op 6 januari 2019 vergaderen leiders van de Arabische Liga in Cairo (Egypte). Syrië heeft al laten weten zelf niet om de heropname te zullen vragen. Zij zijn niet weggegaan maar werden uitgestoten. De golfstaten zijn steeds meer bereid het belang en de noodzaak te erkennen van de onafhankelijkheid, soevereiniteit en territoriale integriteit van Syrië. En het terug opnemen van Syrië in de Arabische Liga lijkt slechts een kwestie van tijd te zijn. De minister van buitenlandse zaken van Irak heeft al vast laten weten dat Bagdad ten volle de heropname van Syrië steunt en zal tevens de grensovergangen met Syrië heropenen.

“Waar is uw broeder?” (Gen 4, 9)

Overdag straalt de zon meestal hoog boven dikke witte wolken en kleurt de open plekken tot een helder blauwe hemel. De wind drijft de slierten zware wolken langzaam over de bergen. Het grootste deel van ons terrein schittert dan in de zon terwijl donkere schaduwen op de bergen vallen. Zal 2019 beter zijn dan 2018? Zullen we dit jaar onze goede voornemens weer niet kunnen realiseren, zoals dat het geval was met het jaar daarvoor en daarvoor ...? In een oud gebedenboek vind ik een klein, hand geschreven briefje met daarop de voornemens na een

gemeenschapsretraite van bijna een halve eeuw geleden. Met milde verbazing merk ik dat ik nu nog steeds ongeveer dezelfde bekommernissen heb. Back to the basics. Laten we terugkeren naar het wezenlijke.

In het boek Genesis, hoofdstuk 4, lezen we dat Adam en Eva de gebroeders Kaïn en Abel ter wereld brachten. De eerste werd landbouwer en de andere schaapherder. Beiden wilden de Schepper eren door een offer te brengen. Kaïn offerde blijkbaar zomaar wat vruchten maar Abel offerde de eerstgeborenen van zijn beste schapen en dit was aangenaam in de ogen van God. Kaïn wordt jaloers. Zijn broer zou voor hem een voorbeeld moeten zijn om ook van harte het beste te geven. Neen, “*een wilde woede*” grijpt hem aan en “*zijn gezicht werd grimmig*”. In zijn hart veroordeelt hij God én zijn broeder. Het Bijbelverhaal openbaart precies wat er in het spel is. Wanneer we het goede doen is er opgewektheid. Zo niet, “*dan loert de zonde als belager*” aan onze deur en zullen we daartegen stand kunnen houden? Kaïn in ieder geval niet. Hij doet een voorstel als een voorwendsel: laten we samen gaan wandelen. Eenmaal buiten, vermoordt Kaïn zijn broeder. Hierop roept God Kaïn ter verantwoording: “*Waar is uw broeder*”? Kaïn doet zich voor als de onschuldige, moet hij dan op zijn broer passen? De moord die hij beging zal hem evenwel zelf zwaar treffen: “*Hoor, het bloed van uw broer roept uit de grond tot Mij...een zwerver en een vagebond zult ge zijn op aarde...*” Kaïn beseft zijn ellende en beklagt zichzelf, maar God zal ook hem als zondaar nog beschermen en hem een merkteken geven.

Zo begint de tragiek in ieders leven en in de geschiedenis van heel de mensenfamilie. Met wat goede wil kunnen we in de twee broeders vertegenwoordigers zien van oost en west. In het oosten leeft over het algemeen meer eerbied voor het leven, het huwelijk, het gezin en de wetten van God dan in het westen. Laten we het eenvoudig houden bij een vergelijking tussen Syrië en België. Abortus en zelfmoord waren in Syrië voor de oorlog nagenoeg onbestaande. In België is abortus (tot de 12e week) sinds 1990 wettelijk aanvaard, en is zelfs sinds 2018 uit het strafwetboek gehaald. Volgens mij is het eigenlijk in België niet wettig, vermits een Belgische wet moet aanvaard worden door kamer, senaat én de koning. Dit is niet gebeurd. België heeft ook het hoogste zelfmoordcijfer van West-Europa. De gastvrijheid, veiligheid en harmonieuze samenleving in Syrië, voordat het westen hier binnen viel, waren veel groter dan in België. Het gezicht van de Belgen was veel grimmiger dan dat van de Syriërs. Daarom stelde het westen voor om “democratische” en humanitaire” hulp aan Syrië te verlenen. Het land werd overspoeld met door het westen en bondgenoten goed getrainde, bewapende en betaalde terroristen. Het was een voorwendsel om het land te ontwrichten, uit te moorden en te verwoesten. Rusland, Hezbollah en Iran stonden aan de kant van de onschuldige slachtoffers. De meeste anderen, ook België aan de kant van de moordenaars. En toch hield Syrië stand, tegen de verwachting en het verlangen van de “internationale gemeenschap” in.

Jezus geeft zelf een voorbeeld van twee die een “offer” komen brengen in de tempel door te bidden. De farizeeër spreekt uitvoerig over zijn geweldige daden, vol misprijzen voor de tollenaar. De tollenaar aanvaardde in alle nederigheid zijn schuld en wilde zelfs zijn ogen niet ten hemel heffen. We werden dit jaar overspoeld door

klinkende toespraken van machtige staatshoofden over hun heldendaden, vol misprijzen voor Syrië. Wat de hoogste, gezaghebbende organisaties voorstelden als de grootste humanitaire hulp, was in feite de grootste bedreiging voor de wereldvrede en dé oorzaak van ellende voor ontelbare onschuldige slachtoffers. Valse rapporten over verschrikkelijke aanslagen... we hebben het allemaal moeten verduren. Het echte offer dat alle onoprechtheid ontmaskert en alle eer brengt aan God én de naaste is de korte smeekbede van de tollenaar: "*Heer, wees mij zondaar genadig*" (Lucas 18, 13).

En dit nog

- ❖ Erg interessante achtergrondinfo van Café Weltschmerz: Waarom stuurt het Westen aan op oorlog met Rusland? Gesprek met Kees van der Pijl en Stan van Houcke: https://www.youtube.com/watch?v=RHamBugYo_Q
- ❖ Honderden vrouwen manifesteren maandag morgen met vlaggen en portretten van Syrische president in Qamishli, tegen Turkije en voor Syrië als enige garantie voor de strijd tegen terrorisme en voor integriteit van het land: <https://www.sana.sy/es/?p=97450>
- ❖ Ziehier een ander en nogal positief standpunt over het migratiepact, gezien vanuit de Belgische politiek, door Walter Zinzen: <https://www.mo.be/column/mensen-van-goede-wille?>

P. Daniel